

[Poul Nilsson.]

til statsbanerne, idet det periodisk ikke er muligt for statsbanerne at stille et tilstrækkeligt antal kølevogne til rådighed. Den højtærede minister har i udvalget givet tilsagn om at ville lade foretage en undersøgelse af disse problemer.

Det har vist sig, at såvel vognmandsorganisationerne som nu også Landbrugets Transportudvalg er enige om, at man må se på hele Danmarks trafikproblem. Jeg er helt enig i dette synspunkt; jeg gjorde også nogle bemærkninger derom ved sagens første behandling. Det samme synspunkt gjorde den højtærede minister gældende, og ministeren har over for udvalget gentaget sit da givne tilsagn om at ville nedsætte en kommission til behandling af Danmarks trafikspørgsmål.

Dette synspunkt har imidlertid ikke kunnet vinde enstemmighed i udvalget, idet et mindretal, venstre og det konservative folkeparti, i betænkningen har udtalt ønske om, at man samtidig med gennemførelsen af takstforhøjelserne nedsatte et udvalg med repræsentanter for statsbanernes administrative og tekniske ledelse og for erhvervslivet med det formål at undersøge mulighederne for yderligere rationalisering, herunder nedlæggelse af stærkt underskudgivende strækninger. Mindretallet vil altså godt se på statsbanernes forhold i udgiftsmæssig henseende som et isoleret trafikproblem.

Men dette løser efter mit partis og min egen opfattelse ikke problemet. Skal vi, og det tror jeg vi skal, se på Danmarks trafikproblem, må vi tage det op som en helhed; det gælder de danske statsbaner, og det gælder landevejstrafikken, ligesom det bør gælde den søværts trafik. Transportproblemet er løst på en irrational måde, og så længe disse forhold består, tror jeg, vi må regne med dårlige driftsresultater for de danske statsbaner. Jeg føler mig overbevist om, at vore tanker og synspunkter i disse spørgsmål vil få flere og flere tilhængere. Det gælder efter min mening her såvel om at bringe de offentlige udgifter ned og dermed lette skatterne som om at ændre forholdene med hensyn til alle vore takster inden for de danske statsbaner. Vil man nå disse mål, må man også bruge de midler, der er for hånden.

Der var ved lovforslagets første behandling enighed i princippet om takstændringer, der havde forhøjelser til følge. Denne enighed er der givet udtryk for i betænkningen, og det vil jeg gerne takke mindretallet for. Trods al uenighed er vi alle i udvalget enige om, at statsbanerne må have dækning for de merudgifter, som forholdene har påført dem.

De af den højtærede minister for offentlige arbejder stillede ændringsforslag under nr. 1-4 er af redaktionel karakter. Ved ændringsforslag nr. 5 foreslås tidspunktet for lovens ikrafttræden udskudt fra 1. juni til 1. juli 1959.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Holmberg: Det er rigtigt, at vi i udvalget har haft en del møder og ligeledes har haft en del samråd med den højtærede minister for offentlige arbejder, og naturligvis har vi drøftet de forskellige takstforhøjelser. Men det skal alligevel indrømmes, at der har været meget lidt tid dertil. Vi har drøftet disse takstforhøjelsers fordeling, og længere diskussioner har vi også haft om S-banerne, om de giver overskud eller underskud. Store-Bæltstaksterne har vi naturligvis også diskuteret; her er vi i alle tilfælde nået frem til, at overfarten giver et relativt stort overskud, men som bekendt er der jo alligevel foreslået takstforhøjelser her.

Vi har stillet mange spørgsmål til den højtærede minister, og vi har fået svar, men desværre må jeg sige, at det forekommer os — og lad mig her tilføje: os allesammen i udvalget — at en hel del af svarene er noget søgte, ja, lad det være sagt rent ud: jeg mener ikke, de kan stå for en nærmere prøvelse.

Ved første behandling blev det ligesom draget i tvivl, om der i det hele var noget overskud på Store-Bælt, når alt blev taget med. Men som sagt, det er nu konstateret, at der er et overskud. Det indrømmer statsbanerne, men, følger de til, der må jo også regnes med udgifter, der opstår som følge af godsvognsophobninger, og endvidere med biloverfartens udgifter i andele til isbryderen „Holger Danske“. Her er vi bl. a. ved et svar, som i høj grad kan diskuteres. Ville det ikke være rimeligt, om statsbanerne, når de anfører dette, samtidig gjorde op-